നിയമ നിർമ്മാണം

മി. സ്പീക്കർ: വളരെ ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ ഒരു നിയമമാണ് ഈ അറുപതാം വാർഷികത്തിൽ ചേരുന്ന ഈ സമ്മേളനത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്.

2017-ലെ മലയാള ഭാഷ (നിർബന്ധിത ഭാഷ) ബിൽ

വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പ് മന്ത്രി (പ്രൊഫ. സി രവീന്ദ്രനാഥ്): സർ, 2017-ലെ മലയാള ഭാഷാ (നിർബന്ധിത ഭാഷ) ബിൽ ഞാൻ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. ഓർഡിനൻസ് പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ട് സത്വര നിയമ നിർമ്മാണം നടത്തുവാനുണ്ടായ സാഹചര്യം വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള സ്റ്റേറ്റ്മെന്റും ഞാൻ മേശപ്പുറത്തു വയ്ക്കുന്നു.

മി.സ്പീക്കർ: ബിൽ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

ശ്രീ. എം. ഉമ്മർ: സർ, ഈ 60 വർഷത്തെ മഹിതമായ പാരമ്പര്യം അയവിറക്കി ഏക സ്വരത്തിൽ മുന്നോട്ടുപോയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ സഭയിൽ, നിയമനിർമ്മാണ കാര്യത്തിൽ ഒരു ഭിന്നസ്വരം രേഖപ്പെടുത്തേണ്ടി വന്നതിൽ എനിക്ക് അതിയായ ഖേദമുണ്ട്.

മി. സ്പീക്കർ: ഈ ബില്ലിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തോട് അങ്ങേയ്ക്ക് ആശയപരമായ

തടസ്സമൊന്നുമില്ലല്ലോ?

ശ്രീ. എം. ഉമ്മർ: സർ, ഉണ്ട്, അതാണ് പറയാൻ പോകുന്നത്. ഭരണഘടനയുടെ 29 (1) വകുപ്പുപ്രകാരം പറയുന്നു, Any section of the citizens residing in the territory of India or any part thereof having a distinct language, script or culture of its own shall have the right to conserve the same. സംസ്ഥാനത്ത് ഗവൺമെന്റ് നടപ്പിലാക്കുന്ന ഈ നിയമത്തോട് നിർബന്ധിത മലയാള ഭാഷ കൊണ്ടുവരുന്ന ഈ ബില്ലിനോട് അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ ഞാൻ യോജിക്കുകയാണ്. പക്ഷേ അത് നടപ്പിലാക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന ഭരണഘടനാപരമായ ചില പ്രശ്നങ്ങൾ ഞാൻ സഭയുടെ മുൻപാകെ കൊണ്ടുവരികയാണ്. ഈ സംസ്ഥാനത്ത് നിയമം പ്രാബല്യത്തിൽ വരുമ്പോൾ നിലവിലുള്ള ഭാഷാപരമായ സന്തുലിതാവസ്ഥ മാറ്റപ്പെടും. ഉദാഹരണത്തിന് അറബി ഭാഷ, ഉറുദു ഭാഷ, തമിഴ്ഭാഷ, കന്നട, സംസ്കൃതം തുടങ്ങിയ ഭാഷകൾക്ക് പ്രത്യേകമായ സമയക്രമം ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള നിരവധി വിദ്യാലയങ്ങൾ ഉണ്ട്. ന്യൂനപക്ഷ ഭാഷ സംസാരിക്കുകയും പ്രയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ന്യൂനപക്ഷ

ജനതയുടെ ഭാഷാക്രമം അന്യംനിന്നുപോകാൻ ഇതിൽ ധാരാളമായ സാധ്യതകളുണ്ട്. ഇത്തരത്തിൽ ഭിന്നമായ ഭാഷയോ, ലിപിയോ സംരക്ഷിക്കേണ്ടത് സ്റ്റേറ്റിന്റെ കർത്തവ്യവും അതോടൊപ്പം അത് പരിപാലിച്ചു പോരുന്നു എന്നത് ഒരു ജനതയുടെ മൗലികാവകാശവുമാണ്. ഇത്തരത്തിൽ ഒരു നിയമം പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നാൽ ന്യൂനപക്ഷ ഭാഷ സംസാരിക്കുന്നവരുടെ മൗലികാവകാശങ്ങളുടെ ലംഘനമായിരിക്കും എന്ന കാര്യത്തിൽ യാതൊരു സംശയവുമില്ല. ഇത് വളരെ അവധാനതയോടുകൂടി കാണേണ്ടതാണ്. 1980 -ൽ നായനാർ സർക്കാരിന്റെ കാലത്ത് ഭാഷാന്യൂനപക്ഷങ്ങളുടേതായ ഒരു വലിയ പ്രശ്നമുണ്ടായി. അറബിക്, ഉറുദു, സംസ്കൃത ഭാഷകളായി നടപ്പിലാക്കിയപ്പോൾ accommodation, declaration, qualification എന്നുള്ള ചില സംഗതികളുണ്ടായപ്പോൾ വലിയതോതിൽ പ്രക്ഷോഭങ്ങൾ ഉണ്ടാകുകയും അവസാനം അത് ഗവൺമെന്റിന് പിൻവലിക്കേണ്ട ഒരു സാഹചര്യമുണ്ടാകുകയും ചെയ്ത കാര്യം ഞാൻ ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുകയാണ്. കേന്ദ്ര നിയമത്തിന് വിരുദ്ധമായതിനാൽ ഇത് നിലനിൽക്കുകയില്ല. ആർട്ടിക്കിൾ 254 കൃത്യമായി പറയുന്നുണ്ട്. 2012-ലെ സെൻട്രൽ ബോർഡ് ഓഫ് സെക്കന്ററി എഡ്യൂക്കേഷൻ ആക്ടിലെ

വ്യവസ്ഥകളനുസരിച്ചാണ് സംസ്ഥാനത്തെ സി.ബി.എസ്.ഇ., ഐ.സി.എസ്.ഇ സ്കൂളുകൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. അവ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന് എൻ.ഒ.സി. മാത്രമാണ് സംസ്ഥാന സർക്കാർ നൽകുന്നത്. അതായത് കേന്ദ്ര ആക്ടിലെ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് വിരുദ്ധമായി ആർട്ടിക്കിൾ 254 പ്രകാരം സംസ്ഥാന സർക്കാരിന് നിയമനിർമ്മാണം നടത്താൻ കഴിയുകയില്ല. അതുകൊണ്ട് ഇവിടെ 2012-ലെ കേന്ദ്ര ആക്ടിലെ വ്യവസ്ഥ പ്രകാരം സി.ബി.എസ്.ഇ., ഐ.സി.എസ്.ഇ സ്കൂളുകൾ പാഠപദ്ധതികൾ തീരുമാനിച്ചിട്ടുള്ളത് അതിന്റേതായ കേന്ദ്ര നിയമം പാസ്സാക്കിയതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ്. പ്രസ്തുത വ്യവസ്ഥ ഇവിടെ സംസ്ഥാന നിയമനിർമ്മാണത്തിലൂടെ മറികടക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ്. ഇതിന് നിയമപരമായ നിലനിൽപ്പ് ഉണ്ടാകുകയില്ല. തമിഴ്നാട് ഗവൺമെന്റ് ഇതിന് സമാനമായി പാസ്സാക്കിയ നിയമത്തിന്റെ കോപ്പി എന്റെ കൈവശമുണ്ട്. തമിഴ്നാട് ഗവൺമെന്റ് പാസ്സാക്കിയ നിയമത്തിൽ സി.ബി.എസ്.ഇ. സ്കൂളുകളെയും സെൻട്രൽ ഗവൺമെന്റിന്റെ കീഴിലുള്ള മറ്റ് വിദ്യാലയങ്ങളെയൊക്കെയും കൃത്യമായി ഒഴിവാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ ആർട്ടിക്കിൾ 254 ചോദ്യം

ചെയ്യപ്പെടാൻ സാധ്യതയുള്ളതുകൊണ്ട് 2006-ൽ തമിഴ്നാട് ഗവൺമെന്റ് പാസ്സാക്കിയ നിയമത്തിൽ ഇങ്ങനെ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഇതിന് ഭരണഘടനാപരമായ നിലനിൽപ്പില്ല എന്നുപറയാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

അതുപോലെ തന്നെ വിദ്യാഭ്യാസം മൗലികാവകാശമാണ്, ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ ആർട്ടിക്കിൾ 21(എ) പ്രകാരം വിദ്യാഭ്യാസം മൗലികാവകാശമാണ്. അതിന് ഊന്നൽ നൽകുന്നതിനുവേണ്ടി 2009-ൽ Right of Children to Free and Compulsory Education Act, 2009-ലെ വിദ്യാഭ്യാസ അവകാശ നിയമം നിലനിൽക്കുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ സംസ്ഥാനത്ത് പ്രവർത്തിക്കുന്ന സി.ബി.എസ്.ഇ., ഐ.സി.എസ്.ഇ. സ്കൂളുകളുടെ എൻ.ഒ.സി. റദ്ദാക്കാനിടയാക്കുകയാണെങ്കിൽ ആ കുട്ടികളുടെ ഭാവിയും അതിൻമേൽ ഉണ്ടാകുന്ന നിയമനടപടികളുംമൂലം ഈ ബില്ലിന് സാധുത നഷ്ടപ്പെടും. അതുകൊണ്ട് എൻ.ഒ. സി. റദ്ദു ചെയ്യുക എന്നുള്ളത് കോടതി വിധി പ്രകാരം കുട്ടികൾക്ക് മൗലിക അവകാശം സംരക്ഷിച്ചുകിട്ടും. അതുകൊണ്ട് ഈ ബില്ല് നിലനിൽക്കില്ല എന്നുള്ളതാണ്.

സ്പെഷലൈസ്ഡ് കാറ്റഗറി സ്കൂൾ - 2009-ലെ Right of Children to Free and Compulsory Education Act, ലെ 2(b) വകുപ്പ് പ്രകാരം കേന്ദ്രീയ വിദ്യാലയങ്ങൾ, സൈനിക വിദ്യാലയങ്ങൾ, നവോദയ വിദ്യാലയങ്ങൾ തുടങ്ങി കേരളത്തിൽ ധാരളമായി വിദ്യാലയങ്ങൾ നടത്തപ്പെടുന്നുണ്ട്. അതൊന്നുംതന്നെ ഈ ബില്ലിന്റെ പരിധിയിൽ വരുന്നില്ല. അപ്പോൾ സംസ്ഥാനത്ത് തന്നെ സി.ബി.എസ്.ഇ.-ൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ചില വിദ്യാലയങ്ങൾ ഒഴിവാക്കപ്പെടുകയും ചില വിദ്യാലയങ്ങൾ ഇതിന്റെ പരിധിയിൽ കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്യുമ്പോൾ സ്വാഭാവികമായും അത് ഡിസ്ക്രിമിനേഷനാണ്. അത് ഈ തുല്യതാവകാശത്തിനെതിരാണ്; മൗലികാവകാശത്തിനെതിരാണ്. അതുകൊണ്ട് ഈ രണ്ടർത്ഥത്തിൽ നോക്കുകയാണെങ്കിലും ഞാൻ നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ച ഭരണഘടനയുടെ 29, 254 തുടങ്ങിയ വകുപ്പുകൾക്ക് വിരുദ്ധമായതുകൊണ്ട് ഇത് വളരെ അവധാനതയോടുകൂടി പഠിച്ച്, ധൃതിപിടിച്ച് പാസ്സാക്കാതെ,.... മുൻപ് ഇങ്ങനെ പാസ്സാക്കിയ നിയമങ്ങൾക്കുണ്ടായ ദുർവിധി രണ്ടു-മൂന്നെണ്ണം ബഹുമാനപ്പെട്ട മുഖ്യമന്ത്രിക്കറിയാം. അതുകൊണ്ട് ഇത് പിൻവലിക്കണമെന്നാണ് എനിക്ക് പറയാനുള്ളത്.

<u>ശ്രീ. കെ. എം. മാണി</u>: സർ, ഭരണഘടനാപരമായ പല പ്രശ്നങ്ങളും ഇതിൽ ഉദിച്ചിട്ടുണ്ട്. റൂൾ 71 -ൽ പറയുന്നത് ഭരണഘടനാപരമായ ജ്യൂറിസ്ഡിക്ഷൻ ഇല്ലെങ്കിൽ ഒരു ഫുൾ ചർച്ച സ്പീക്കർ അനുവദിക്കണമെന്നാണ്. ഞാൻ കൂടുതൽ സമയം എടുക്കില്ല. എങ്കിലും അൽപ്പസമയം എനിക്ക് അനുവദിച്ചു തരണം. ക്ലോസ് 3(1) ൽ 2017-18 അദ്ധ്യയന വർഷം മുതൽ ഒന്നാം തരം മുതൽ പത്താം തരം വരെയുള്ള എല്ലാ സ്കൂളുകളിലും മലയാള ഭാഷ നിർബന്ധിതമായി പഠിപ്പിക്കണം എന്നുള്ളതാണ്. മലയാള ഭാഷയോട് നമുക്ക് ആദരവുണ്ട്, ഭാഷ പോഷിപ്പിക്കണം. ഭാഷാപോഷണം വളരെ നല്ലതാണ്, അത് വികസിപ്പിക്കേണ്ടതുമാണ്. ഇവിടത്തെ പ്രശ്നം അതല്ല. ഭാഷാ പഠനം നിർബന്ധമാക്കിക്കൊണ്ട്, അത് ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ ശിക്ഷ വരെ ഈ നിയമത്തിൽ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അത് പ്രായോഗികമല്ലാത്ത ഒരു കാര്യമാണ്. നിർബന്ധമായി പഠിപ്പിക്കണം എന്നു പറയുന്നതിൽ പല ബുദ്ധിമുട്ടുകളുമുണ്ട്. നിയമസഭയുടെ ജ്യൂറിസ്ഡിക്ഷന് പുറത്ത് കേന്ദ്രത്തിന്റെ അധികാര പരിധിയിലേയ്ക്കുള്ള കടന്നുകയറ്റം ഇതിനകത്തുണ്ട്. ഈ പ്രശ്നം വിശദമായി പരിശോധിക്കേണ്ടതാണ്. ഇവിടെ ശ്രീ. എം. ഉമ്മർ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതുപോലെ ആർട്ടിക്കിൾ - 254 കൺകറന്റ് ലിസ്റ്റിൽ, ബില്ലിലെ ഇതേ വിഷയം സംബന്ധിച്ച് കേന്ദ്ര നിയമമുണ്ട്. ആർട്ടിക്കിൾ - 254 അനുസരിച്ച്

പ്രസിഡന്റിന്റെ അസന്റ് വാങ്ങിയാലേ നിയമ പ്രാബല്യം സിദ്ധിക്കുകയുള്ളൂ. ഇതുസംബന്ധിച്ച ഒരു കേന്ദ്ര നിയമം 2009 -ലെ Right of Children to Free and Compulsory Education Act ആണ് സമാനമായ മറ്റൊരു ആക്ട് കേന്ദ്രത്തിൽ നിലവിലുള്ളത്. അങ്ങനെയിരിക്കെ സ്റ്റേറ്റിന് കേന്ദ്രത്തിനുമേൽ ഡയറക്ഷൻ കൊടുക്കാൻ കഴിയില്ല. അഥവാ സംസ്ഥാനത്തിനകത്ത് പ്രവർത്തിക്കുന്ന കേന്ദ്ര സ്കൂളുകൾക്ക് ഡയറക്ഷൻ കൊടുക്കുവാൻ സ്റ്റേറ്റിന് അധികാരമില്ല. ഇവിടെ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ കേന്ദ്രീയ വിദ്യാലയം, നവോദയ, സൈനിക സ്കൂൾ, ഇന്റർനാഷണൽ സ്കൂൾ തുടങ്ങിയവയ്ക്ക് ഡയറക്ഷൻ കൊടുക്കുവാൻ സ്റ്റേറ്റിന് അധികാരമില്ല. ബില്ലിലെ 3 (1) - സംസ്ഥാനത്തെ എല്ലാ സ്കൂളുകളിലും മലയാളം നിർബന്ധമാക്കണമെന്നാണ്. കേന്ദ്രീയ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ മലയാളം, ഹിന്ദി, തുടങ്ങിയവയൊക്കെ പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്...

മി. സ്പീക്കർ: ബിൽ സബ്ജക്ട് കമ്മറ്റിയ്ക്ക് പോയി തിരിച്ചുവന്നശേഷം ക്ലോസ് ബൈ ക്ലോസ് ഡിസ്കഷന് എടുക്കുന്നുണ്ട്.

ശ്രീ. കെ. എം. മാണി: സർ, തമിഴ്, അറബി, കന്നഡ, സംസ്കൃതം സ്കൂളുകളുമുണ്ട്. ഇവിടെയൊക്കെ മലയാളം നിർബന്ധമാക്കൽ എങ്ങിനെ നടപ്പിലാക്കാൻ കഴിയും? അത് ഭരണഘടനാ വിരുദ്ധമാണ്. അത് ശരിയായിട്ടുള്ള

കാര്യമല്ല. ഗവൺമെന്റ് ഇക്കാര്യം പുനർചിന്തിക്കണം. ആർട്ടിക്കിൾ 30 ൽ പറയുന്നത് മൈനോറിറ്റീസിന് അവരുടെ ചോയ്സ് അനുസരിച്ചുള്ള വിദ്യാഭ്യാസമാണ്. ജ്യൂറിസ്ഡിക്ഷനില്ലെങ്കിൽ അതിനെക്കുറിച്ച് വിശദമായി ചർച്ച ചെയ്യണം എന്നാണ് നിയമം പറയുന്നത്. അതിന്റെ ലംഘനമാണ് ഈ ബില്ലിലെ വ്യവസ്ഥകൾ. ഇംഗ്ലീഷ് സംസാരിക്കണമെന്നതാണ് നമ്മുടെ പൊതുവായ തത്വം. ഇംഗ്ലീഷ് സംസാരിക്കാൻ കുട്ടികൾ പഠിക്കണം, എന്നാലേ വിദേശങ്ങളിലൊക്കെ പോവാനും ആൾ ഇൻഡ്യാ മത്സരപരീക്ഷകളിലൊക്കെ വിജയിക്കാനും കഴിയൂ. മലയാളം സംസാരിക്കുന്നതിന് പ്രത്യക്ഷമായോ, പരോക്ഷമായോ യാതൊരു നിരോധനവും പാടില്ല എന്നു പറയുന്നത് യുക്തിസഹമല്ല. പരോക്ഷമായ നിരോധനംപോലും മലയാളം സംസാരിക്കുന്നതിന് പാടില്ല എന്നുപറഞ്ഞാൽ ഇംഗ്ലീഷ് മീഡിയം സ്കൂളിന്റെ ഉദ്ദേശം തന്നെ പരാജയപ്പെടുത്തുകയാണ്. ആർട്ടിക്കിൾ 348(3) ഇംഗ്ലീഷല്ലാത്ത മറ്റുഭാഷകളിലാണ് ബില്ലുകളെങ്കിൽ അതിന്റെ ഓഥന്റിക്കേറ്റഡ് ഇംഗ്ലീഷ് തർജ്ജമ കൂടി എൻക്ലോസ് ചെയ്തിരിക്കണം എന്നാണ് നമ്മുടെ നിയമ വ്യവസ്ഥ. ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയായിരിക്കും ബില്ലിലെ വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ ആധികാരിക ടെക്സ്റ്റ് എന്നാണ് നമ്മൾ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന തത്വം. ബില്ലുകൾ മലയാളത്തിലായിരിക്കണമെന്നുണ്ട് എന്ന് നിയമസഭാ ചട്ടങ്ങളിൽ

പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും അതിന്റെ ഓഥന്റിക്കേറ്റഡ് ടെക്സ്റ്റ് ഗവർണ്ണർ അപ്രൂവ് ചെയ്ത് പബ്ലിഷ് ചെയ്ത ഇംഗ്ലീഷ് തർജ്ജമയായിരിക്കും. അപ്പോൾ കോൺസ്റ്റിറ്റ്യൂഷൻ ആർട്ടിക്കിൾ 345 അനുസരിച്ച് സ്റ്റേറ്റ് ഒരു നിയമം വഴി ഔദ്യോഗിക ഭാഷ തീരുമാനിക്കുംവരെ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷ ഉപയോഗിക്കണം. കേരളത്തിൽ ഒരു നിയമമുണ്ട്, അതിൽ ഇംഗ്ലീഷും മലയാളവും ഒഫീഷ്യൽ ലാംഗ്വേജായി ഉപയോഗിക്കാമെന്നാണ് നിയമത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഹയർ സ്റ്റഡീസ്, ടെക്നിക്കൽ സ്റ്റഡീസ്, ആൾ ഇൻഡ്യാ സർവ്വീസ്, ഇന്റർവ്യൂ ഇവയ്ക്കൊക്കെ ഇംഗ്ലീഷ് വേണം. അങ്ങനെയിരിക്കെ ഇംഗ്ലീഷിനെ പിൻതള്ളുന്നത് ശരിയല്ല. മലയാളം ഉപയോഗിച്ചില്ലെങ്കിൽ പണിഷ്മെന്റ് പോലും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഗവൺമെന്റ് ഇക്കാര്യം പുനഃപരിശോധിക്കണം, നിർബന്ധമാക്കാൻ പാടില്ല, ശിക്ഷ കൽപ്പിക്കാൻ പാടില്ല എന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം.

ശ്രീ. എൻ. ഷംസുദ്ദീൻ: സർ, ഇന്നത്തെ സുപ്രധാനമായ നിയമസഭാ സമ്മേളനത്തിൽ മാതൃഭാഷയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഒരു ബിൽ വന്നതിൽ ഏറെ സന്തോഷിക്കുന്നു. എനിക്ക് മുൻപ് സംസാരിച്ചപ്പോൾ തടസ്സവാദങ്ങളുന്നയിച്ച രണ്ട് ബഹുമാന്യ അംഗങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചപോലെ തീരെ അവധാനതയില്ലാതെ ഒരു പ്രൈവറ്റ് ബില്ലിന്റെ മാതൃകയിലാണ് ഇത് അവതരിപ്പിച്ചത്. സാധാരണ ഏറ്റവും

കൂടുതൽ വരുന്നത് ഓരോ വിഭാഗങ്ങൾക്കുമുള്ള ക്ഷേമനിധിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ബില്ലാണ്. ആ ബില്ലിന് കാണിക്കുന്ന അവധാനത പോലും ഈയൊരു ബില്ലിലുണ്ടായില്ല എന്ന് പറയേണ്ടി വന്നതിൽ ഖേദമുണ്ട്. ഭരണഘടനാ വിരുദ്ധമായി ഒരു നിയമം പാസ്സാക്കിയാൽ അതിന് നിലനില്പില്ല. ഇന്നേ ദിവസം പാസ്സാക്കുന്ന ബിൽ, നിലനിൽപ്പില്ലാതെ, പ്രസിഡന്റിന്റെ അസന്റ് കിട്ടാതെ പോയാൽ, കോടതികൾ തള്ളിക്കളഞ്ഞാൽ അത് നമ്മുടെ നിയമസഭയ്ക്ക് തന്നെ പോരായ്മയാണ്, അതുകൊണ്ടാണിത് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത്. ആർട്ടിക്കിൾ 29 ഉം 30 ഉം...

<u>മി. സ്പീക്കർ</u>: അത് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാൻ തടസ്സവാദങ്ങൾ വേണമെന്നില്ല. സബ്ജക്ട്കമ്മറ്റിയിൽ വരുമ്പോൾ വിശദമായ ചർച്ചയ്ക്ക് വിധേയമാക്കാം. മലയാളികൾ മലയാളം പഠിക്കണം എന്ന ബില്ല് വരുമ്പോൾ തടസ്സവാദമുന്നയിക്കണോ എന്ന് ആലോചിച്ചാൽ മതി.

<u>ശ്രീ. എൻ. ഷംസുദ്ദീൻ</u>: സർ, ഞാൻ ക്ലോസ് ബൈ ക്ലോസ് ഡിസ്കഷനിലേയ്ക്ക് പോകുന്നില്ല, തടസ്സവാദങ്ങളുന്നയിക്കുകയുമല്ല. ഈ മലയാളനാട്ടിൽ മലയാളികൾ മലയാളഭാഷ പഠിക്കണം, അതിന് വികസനമുണ്ടാവണം, എല്ലാവിധത്തിലുള്ള പുരോഗതിയും ഉണ്ടാവണം. ഞങ്ങളെല്ലാം അതിന്റെ കൂടെയാണ്, പക്ഷേ

മലയാളികളല്ലാത്തവരും ഇവിടെയുണ്ട്. അവരുടെ ഭാഗത്തുനിന്നും ഒരു ഒബ്ജക്ഷൻ വന്നാൽ ഈ ബില്ലിന്റെ സ്ഥിതിയെന്താവും? ഇപ്പോൾ തന്നെ കാസർഗോഡ് നിന്നുള്ള എം.എൽ.എ. മാരായ ശ്രീ. എൻ. എ. നെല്ലിക്കുന്നും, ശ്രീ. പി. ബി അബ്ദുൾ റസാക്കും, കന്നഡ സ്കൂളുകൾ നടത്തുന്ന ആളുകൾ ഇതിനകം തന്നെ അവരെ സമീപിച്ചു കഴിഞ്ഞു എന്ന കാര്യം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു. എന്റെ തടസ്സവാദം ഇതാണ്, ന്യൂനപക്ഷങ്ങളുടെ സംരക്ഷണം, ആർട്ടിക്കിൾ 29. " പൗരന്മാർ ഭിന്നമായ ഭാഷയോ, സംസ്കാരമോ, ലിപിയോ, സ്വന്തമായുള്ള ഏതൊരു വിഭാഗത്തിനും അത് സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള അവകാശമുണ്ട് ". It is a fundamental right. ഈ റൈറ്റ് ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ട് അവർ കോടതിയിൽ പോയാൽ നിയമം പുറത്തുപോകും. അവരുടെ ഇഷ്ടപ്രകാരമുള്ള വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുവാനും ഭരണം നടത്തുവാനും അവകാശമുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. നിയമത്തിന്റ മലയാളം ഇതാണ്.....

മി. സ്പീക്കർ: ബഹുമാനപ്പെട്ട എൻ. ഷംസുദ്ദീൻ, നേരത്തെ എം. ഉമ്മർ ഇക്കാര്യം ഇവിടെ സൂചിപ്പിച്ചു കഴിഞ്ഞു. ഇനി ആവർത്തിക്കേണ്ടതില്ല.

ശ്രീ. എൻ. ഷംസുദ്ദീൻ: സർ, ഞാൻ പറഞ്ഞോട്ടെ, ...right to establish and administer educational institutions of their choice. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് ഇതാണ്, ഭരണഘടനാ വിരുദ്ധമായിട്ടുള്ള ഈ

നിയമത്തിന് നിലനില്പില്ലാതെ പോകും എന്നതുകൊണ്ട്, നമ്മൾ മലയാള ഭാഷയ്ക്കുവേണ്ടി ഒരു നിയമമുണ്ടാക്കുമ്പോൾ അത് നിലനില്ക്കുന്നതായിരിക്കണം, അത് സമഗ്രമായിരിക്കണം, അതുകൊണ്ട് ഈ ബിൽ പിൻവലിച്ച് സമഗ്രമായ രീതിയിൽ ഒരു ബിൽ കൊണ്ടുവരാൻ ശ്രമിക്കണം. ഇവിടെ നമ്മൾ പാസ്സാക്കിയ ഒരു ബിൽ ഇപ്പോഴും രാഷ്ട്രപതിയുടെ അസന്റ് കാത്ത് കെട്ടിക്കിടക്കുകയാണ്, അതിന്റെ പേര് 'മലയാള ഭാഷാ വ്യാപനവും പരിപോഷണവും ബിൽ 2015'. അസന്റ് ഇപ്പോഴും കിട്ടിയിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് ഭരണഘടനാനുസൃതമായിരിക്കണം നിയമങ്ങൾ. ഈ നിയമത്തെ ഭരണഘടനയ്ക്കുള്ളിൽ കൊണ്ടുവരാൻ നമുക്ക് സാധിക്കും. അതിനനുസരിച്ച് അവധാനതയോടെ ഒരു പ്രിപ്പറേഷൻ ഉണ്ടാവണം എന്ന തടസ്സവാദം മാത്രമാണുള്ളത്. ഇന്നത്തെ ദിവസം ശ്രീ. എം. ഉമ്മർ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ, തടസ്സവാദം ഉന്നയിക്കുന്നതിൽ പ്രയാസമുണ്ട്. പക്ഷേ ഇത് അക്കാഡമിക്ക് ഇന്ററസ്റ്റിൽ കാണുമ്പോൾ ഒരു നിയമം വന്നപ്പോൾ തടസ്സവാദം ഉന്നയിക്കാൻ ചില ലെജിസ്ലേച്ചേഴ്സ് ഇല്ല എന്നുവരുന്നതും നമുക്കൊരു പോരായ്മയാണ്. നിയമപരമായ വസ്തുതയും, ഭരണഘടനാപരമായ സംഗതിയുമാണ് ഞങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുള്ളത്.

പട്ടികജാതി പട്ടികവർഗ്ഗ പിന്നോക്കസമുദായക്ഷേമവും നിയമവും

സാംസ്കാരികവും പാർലമെന്ററികാര്യവും വകുപ്പുമന്ത്രി (ശ്രീ. എ. കെ. ബാലൻ):സർ, ഈ ബില്ലുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പ്രസക്തമായ കാര്യങ്ങളാണ് ഇവിടെ ക്രമപ്രശ്നമായി കൊണ്ടുവന്നതെന്ന് എനിക്ക് തോന്നുന്നില്ല. സംസ്ഥാനത്തെ എല്ലാ വിദ്യാലയങ്ങളിലും ഒന്നാം തരം മുതൽ പത്താം തരം വരെയുള്ള ക്ലാസ്സുകളിൽ 2017-18 അധ്യയന വർഷം മുതൽ മലയാളം നിർബന്ധിത ഭാഷയായി പഠിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. ഒരു ഭാഷ എന്നുള്ള നിലയിൽ മലയാളം പഠിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ ഇംഗ്ലീഷ് മീഡിയമൊക്കെ മലയാളം മീഡിയമാക്കാൻ പോകുന്നുവെന്നുള്ള തെറ്റായ ധാരണയാണ് ഇവിടെ വന്നിട്ടുള്ളത്. മലയാളത്തെ സ്നേഹിക്കുന്ന മലയാളികളുടെ ഒരു ചിരകാലസ്വപ്നമാണ് ഇവിടെ യാഥാർത്ഥ്യമാകാൻ പോകുന്നത്. ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് മലയാള മിഷന്റെ ഒരു യോഗം ബഹുമാനപ്പെട്ട മുഖ്യമന്ത്രിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ വിളിച്ചുചേർത്തിരുന്നു. ഞാൻ മലയാള മിഷന്റെ വൈസ് ചെയർമാൻ കൂടിയായിരുന്നു. മരിക്കുമ്പോൾ സന്തോഷത്തോടുകൂടി എനിക്ക് മരിക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നാണ് ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ശ്രീമതി സുഗതകുമാരി ടീച്ചർ പറഞ്ഞത്. അതാണ് ഈ ബില്ലിന്റെ പ്രത്യേകത. ഇത് നിയമസഭയുടെ ചരിത്രത്തിലെ സ്വർണ്ണലിപികളിൽ എഴുതപ്പെടുന്ന ഒരു നിയമമായിരിക്കും. ഇതിനെ രാഷ്ട്രീയമായോ അല്ലെങ്കിൽ നിയമപരമായോ

എതിർക്കേണ്ട ഒരാവശ്യവുമില്ല. എന്തിനാണ് ഇതിനെ എതിർക്കുന്നത് എന്നുള്ളത് എനിക്ക് മനസ്സിലാകുന്നില്ല. രാഷ്ട്രീയമായി എതിർക്കാൻ സാധിക്കില്ല. വേണമെങ്കിൽ നിയമപരമായി ചോദ്യം ചെയ്യാം. അതിന് മറുപടി പറയാൻ ഗവൺമെന്റ് ബാധ്യതപ്പെട്ടതാണ്. രാഷ്ട്രീയമായി ഇതിനെ എതിർക്കേണ്ട എന്ത് കാര്യമാണുള്ളത്; ഈ ബില്ലിനെ എതിർക്കേണ്ട എന്ത് ആശങ്കയാണുള്ളത്? ഈ ബിൽ കേരളത്തിലെ മലയാളികളുടെ ഒരു ചിരകാലാഭിലാഷമാണ്. അതാണ് ഇവിടെ യാഥാർത്ഥ്യമാകാൻ പോകുന്നത്? ഈ ബിൽ ഭരണഘടനാപരമായി നിലനിൽക്കില്ല എന്നാണ് ബഹുമാനപ്പെട്ട കെ. എം. മാണിയും ശ്രീ. എം. ഉമ്മറും ശ്രീ. എൻ. ഷംസുദ്ദീനും സൂചിപ്പിച്ചത്. ഈ ക്രമപ്രശ്നത്തിന് സമാനമായൊരു പെറ്റീഷനാണ് തമിഴ്നാട് ഹൈക്കോടതിയിൽ വന്നത്. തമിഴ്നാട് സർക്കാർ 2006-ൽ ഇതിന് സമാനമായിട്ടുള്ള ഒരു നിയമം തമിഴ്നാട് നിയമസഭയിൽ കൊണ്ടുവന്നു. ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ ആർട്ടിക്കിൾ 29-ഉം ആർട്ടിക്കിൾ 30-ഉം വിരുദ്ധമായാണ് ഈ നിയമമെന്നാണ് തമിഴ്നാട് സർക്കാർ പാസ്സാക്കിയിട്ടുള്ള നിയമത്തിനെതിരായി കൊണ്ടുവന്ന പെറ്റീഷൻ. ഇതിന്റെ ഭാഗമായി ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ ആർട്ടിക്കിൾ 29, ആർട്ടിക്കിൾ 30 തുടങ്ങിയവയെ ഒരു രൂപത്തിലും ചോദ്യം ചെയ്യുന്നില്ല എന്നുള്ളതാണ് ബഹുമാനപ്പെട്ട ഹൈക്കോടതി

സൂചിപ്പിച്ചത്. 'Government had taken a policy decision to make Tamil Language compulsory from standard I to X. Tamil language was absolutely required for smooth running of day to day affairs of people living in the State and for carrying out daily administration. It was ultimately for legislatures to take decision on Educational Policy one way or other. It was not for province of Court to decide on good or bad points of such policy, as jurisdiction of Court was limited to intervene in implementation of policy only when such policy was found to be against any Statute or Constitution. Therefore, there was no infringement of Article 29, 30 of the Constitution of India by introduction of Tamil as compulsory subject from standard I onwards.

Shri. K. C. Joseph: Sir, I'm on a point of Order.

മി. സ്പീക്കർ: മന്ത്രിയുടെ മറുപടി അവസാനിപ്പിച്ചതിനുശേഷം താങ്കൾക്ക് അവസരം നൽകാം. ......പ്ലീസ്....പ്ലീസ്....ഇരിക്കൂ.

ശ്രീ. എ. കെ. ബാലൻ: സർ, ഞാൻ മറുപടി പറഞ്ഞതിനുശേഷം വഴങ്ങാം. ആർട്ടിക്കിൾ 29-ഉം ആർട്ടിക്കിൾ 30-ഉം മൈനോരിറ്റിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുള്ളതാണ്.

അതിനെ ഒരു രൂപത്തിലും ഇത് infringe ചെയ്യുന്നില്ല എന്ന് തമിഴ്നാട് ഹൈക്കോടതി പറയുകയും കൃത്യമായി അതിന്റെ ഭാഗമായി കോടതി സൂചിപ്പിച്ച കാര്യമിതാണ്, 'Though Article 30 does not lay down any limitations upon the right of the minority to administer educational institutions, the said right is not absolute and it is subject to reasonable restrictions issued in State interest. What could be the State interest is a policy of the Government to decide on various considerations. It is well accepted that the Courts can take into consideration the matter of common knowledge and presume that the Legislature understand and correctly appreciate the needs of its own people and particularly the interest of the students themselves. A Legislation with the above understanding culminated into one of the policy of the Government is neither unreasonable nor arbitrary'. അവസാനം കോടതി പറയുകയാണ്, 'In view of the above discussions, we hold that the impugned Legislation is not colourable exercise of power intended with any mala fide intention to take away the rights of the Minorities to use their mother tongue as a

medium of instruction and it does not in any way curtail the rights guaranteed on the minority institutions under Article 29(1) and 30(1) of the Constitution of India. The impugned Legislation is neither unreasonable, discriminatory nor it results in minority institutions loosing their character. Hence, the challenge to the impugned Act must be negatived. Accordingly the writ petitions fail and they are dismissed'. ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ട് ഇവിടെ വന്ന ക്രമപ്രശ്നത്തിന്റെ ഏതാണ്ട് ഉള്ളടക്കമാണ് ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ടുള്ള പെറ്റീഷനിലും വന്നിട്ടുള്ളത്. അതുകൊണ്ട് ആർട്ടിക്കിൾ 29, 30-ഉം ഒരു രൂപത്തിലും ഹിറ്റ് ചെയ്യുന്നില്ല. ഭരണഘടനാപരമായുള്ള ഒരു പ്രശ്നവും ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് ശ്രീ. കെ. എം. മാണിയുടെ ക്രമപ്രശ്നം നിലനിൽക്കുന്നതല്ല. ശ്രീ. എം. ഉമ്മർ നാലുകാര്യങ്ങളാണ് സൂചിപ്പിച്ചത്. അതിൽ ആദ്യത്തേത് മൈനോരിറ്റിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്. അതിന് ഞാൻ നേരത്തേ ഉത്തരം നൽകി. രണ്ടാമത്തേത്, പാർലമെന്റ്, സെൻട്രൽ ബോർഡ് ഓഫ് സെക്കന്ററി എഡ്യൂക്കേഷൻ ആക്ട്, 2012-ന് വിരുദ്ധമാണ് ഇതെന്നാണ് പറഞ്ഞത്. ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ മനസ്സിലാക്കേണ്ട ഒരുകാര്യം, ഈ ബിൽ പാസ്സായാൽ അതിലുള്ള ഒരു ആർട്ടിക്കിളിനെയും ഇത്

ചോദ്യം ചെയ്യുന്നില്ല. ഈ ആക്ട് പാസ്സായിട്ടില്ല. സെൻട്രൽ ബോർഡ് ഓഫ് സെക്കന്ററി എഡ്യൂക്കേഷൻ ബിൽ, 2012, അത് ബിൽ ആയിട്ടേയുള്ളൂ, ഇതുവരെ അത് പാസ്സായിട്ടില്ല. സെക്കന്ററി എഡ്യൂക്കേഷനുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് കേരളത്തിൽ വരുന്ന സ്ഥാപനങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഒരു ആശങ്കയും ഉണ്ടാകേണ്ട ആവശ്യമില്ല. മൂന്നാമത്തേത്, ഏതെങ്കിലും സ്കൂളിന്റെ അംഗീകാരം പിൻവലിച്ചാൽ 2009-ലെ Right of Children to Free and Compulsory Education Act-ന്റെ വ്യവസ്ഥപ്രകാരം ഒരു ബുദ്ധിമുട്ടുമുണ്ടാകുന്നില്ല. ഏതെങ്കിലും രൂപത്തിൽ എൻ.ഒ.സി. റദ്ദ് ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിൽ സമീപ സ്കൂളുകളിൽ അവിടെയുള്ള വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് പ്രവേശനം നൽകുക എന്നത് മാൻഡേറ്ററിയാണ്. അത് Right of Children to Free and Compulsory Education ഗ്യാരന്റി ചെയ്യുന്നുണ്ട്. നാലാമത്തെ കാര്യം, സ്പെഷ്യൽ കാറ്റഗറി എന്ന വിഭാഗത്തെ ബില്ലിൽ ഒഴിവാക്കിയിട്ടില്ല. എന്നാൽ ബില്ലിലെ നിർവചനത്തിൽ 2(ബി) പ്രകാരം 'സംസ്ഥാന സർക്കാരിന്റെ നിയന്ത്രണ പരിധിയിൽ വരുന്ന സ്കൂളുകൾക്ക് മാത്രമേ' ഈ നിയമം ബാധകമാകൂ. അതുകൊണ്ട് ബഹുമാനപ്പെട്ട എം. ഉമ്മർ പറഞ്ഞ നാല് കാര്യങ്ങളും ഈ ബില്ലുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് നിലനിൽക്കുന്നതല്ല. ഇതാണ് ക്രമപ്രശ്നവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ചുരുക്കി സൂചിപ്പിക്കാനുള്ളത്.

ശ്രീ. കെ. സി. ജോസഫ്: സർ, പോയിന്റ് ഓഫ് ഓർഡർ. വളരെ

പ്രസക്തമായ കാര്യമാണ്.

മി. സ്പീക്കർ: ഇനി ചർച്ചയ്ക്ക് അവകാശമുണ്ട്. ചർച്ച കഴിഞ്ഞ് സബ്ജക്ട് കമ്മിറ്റിയിൽ പോകും. നിങ്ങൾ തടസ്സവാദം ഉന്നയിച്ചതിന് ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി മറുപടി പറഞ്ഞു. ചെയർ റൂളിംഗ് നൽകിക്കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നീട്.....

ശ്രീ. എം. ഉമ്മർ: സർ, ...(മൈക്ക് ഓഫ്).........

മി. സ്പീക്കർ: ഇല്ലാത്ത കീഴ്വഴക്കങ്ങൾ ശ്രീ. എം. ഉമ്മർ ഉണ്ടാക്കരുത്. അങ്ങ് വിഷയം ഉന്നയിച്ചു. അതിന് അദ്ദേഹം വിശദീകരണം നൽകി. ചെയർ റൂളിംഗ് നൽകും. അതിനുശേഷം ചർച്ചയിൽ പങ്കെടുക്കാം. നിങ്ങൾക്ക് സബ്ജക്ട് കമ്മിറ്റിയിൽ പോകാം. മിനിസ്റ്റർ മറുപടി പറയുക, മിനിസ്റ്ററിന് നിങ്ങൾ മറുപടി പറയുക, അങ്ങനെ ഡിബേറ്റ് നടത്താറുണ്ടോ?

ശ്രീ. എം. ഉമ്മർ: സർ, ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി മറുപടി പറയുമ്പോൾ ഒരു വസ്തുതയുമില്ലാതെ പറയരുത്. (മൈക്ക് ഓഫ്)

മി. സ്പീക്കർ: അത് രണ്ട് പൊസിഷനിൽ നിന്ന് രണ്ടുപേർക്കും വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ പറ്റും. പരസ്പരം വ്യാഖ്യാനിച്ച് കൺവിൻസ് ചെയ്യാൻ സാധിക്കുമോ?

ശ്രീ. എം. ഉമ്മർ: (മൈക്ക് ഓഫ്) സർ, ഇതൊരു ലെജിസ്ലേറ്റീവ് ഡിബേറ്റാണ്.

അങ്ങ് പറയാൻ അനുവദിക്കണം. ചെയർ റൂൾ ചെയ്യുന്നതിനുമുമ്പ് നിയമനിർമ്മാണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഒരു കോൺസ്റ്റിറ്റ്യൂഷണൽ പ്രശ്നം പറയുകയാണ്. ഒറ്റവാചകം ഞാൻ പറഞ്ഞോട്ടെ. തമിഴ്നാട് ഗവൺമെന്റ് പാസ്സാക്കിയ നിയമമാണിത്. അതിൽ സി.ബി.എസ്.ഇ.-യെ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. ബഹുമാനപ്പെട്ട മിനിസ്റ്റർ മിസ്‌ലീഡ് ചെയ്യുകയാണ്. (…….ബഹളം……..)

മി. സ്പീക്കർ: അത് സബ്ജക്ട് കമ്മിറ്റിയിൽ പോയി വരട്ടെ. അപ്പോൾ ക്ലോസ് ബൈ ക്ലോസ് എടുത്ത് ചർച്ച ചെയ്യാം. ഇരിക്കു….ഇരിക്കു….. (ബഹളം)പ്ലീസ്…പ്ലീസ്….

ശ്രീ. എം. ഉമ്മർ: സർ, ഇത് രാഷ്ട്രീയമല്ല.

മി. സ്പീക്കർ: സർ, രാഷ്ട്രീയമല്ല ശരിയാണ്. അങ്ങ് ഇരിക്കു….പ്ലീസ്…. (ബഹളം)……….പ്ലീസ്….നിങ്ങൾ ഇടപെടേണ്ട…പ്ലീസ്…പ്ലീസ്….ദയവായി സീറ്റിൽ ഇരിക്കു……നിങ്ങൾക്ക് ആവശ്യത്തിന് സമയം നൽകി. നിങ്ങൾ വിശദീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. അത് ഡിബേറ്റാക്കാൻ പറ്റില്ല. പ്ലീസ്…..പ്ലീസ്…

ശ്രീ. കെ. സി. ജോസഫ്: സർ, ….(ബഹളം)….അങ്ങനെ അക്ഷമരാകരുത്; വിഷയം ഗൗരവമുള്ളതാണ്. ശ്രീ. എം. ഉമ്മറും കെ. എം. മാണി സാറും പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ വളരെ പ്രസക്തമാണ്. ഈ ബിൽ പാസ്സാക്കാനുള്ള സഭയുടെ

കോമ്പീറ്റൻസിയാണ് ചോദ്യം ചെയ്യുന്നത്. ഈ സഭയിൽ ഒരു പ്രീസിഡന്റുണ്ട്. വർഷം ഞാൻ ഓർക്കുന്നില്ല. ഇതുപോലൊരു ബില്ലിന്റെ കാര്യത്തിൽ ഡിസ്പ്യൂട്ട് ഉണ്ടായപ്പോൾ എ.ജി.യെ വിളിച്ചുവരുത്തി. ശ്രീ. എ. കെ. ബാലന്റെ സീറ്റിന് പുറകിലുള്ളത് എ.ജി.യുടെ സീറ്റാണ്. ശ്രീ. എം. ഉമ്മറും കെ. എം. മാണി സാറും ഉന്നയിച്ച കോമ്പീറ്റൻസിയുടെ പ്രശ്നത്തിൽ ഡിസ്പ്യൂട്ട് ഉള്ളതുകൊണ്ട് എനിക്ക് അപേക്ഷിക്കാനുള്ളത്, ബിൽ ചർച്ച ചെയ്യുന്ന വേളയിൽ എ. ജി. യെ വിളിച്ചുവരുത്തി അഭിപ്രായം കേൾക്കണമെന്നാണ്. 2015-ൽ മലയാള ഭാഷ വ്യാപനവും പരിപോഷണവും ബിൽ പാസ്സാക്കി. 2015-ൽ ഞാനാണ് ആ ബിൽ അവതരിപ്പിച്ചത്. ആ ബില്ലിന് ഇന്നുവരെ പ്രസിഡന്റിന്റെ അസന്റ് കിട്ടിയിട്ടില്ല. ആ ബിൽ ഇതിനേക്കാൾ ഗൗരവമുള്ളതായിരുന്നു. 10-ാം ക്ലാസ് വരെ ഗവൺമെന്റ്/എയ്ഡഡ് സ്കൂളുകളിൽ ഭാഷ മലയാളമാകണമെന്നാണ് അതിൽ പറയുന്നത്. ഗവൺമെന്റ്/എയ്ഡഡ്/സി.ബി.എസ്.ഇ/ഐ.സി.എസ്.ഇ. സ്കൂളുകളിൽ മലയാളം വേണമെന്നാണ് ഇവിടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അന്ന് പരിമിതമായി പറഞ്ഞിട്ടുപോലും ആ ബില്ലിന് ഇന്നുവരെ പ്രസിഡന്റിന്റെ അസന്റ് ലഭിച്ചിട്ടില്ലെന്നുള്ളത് കാണാതെപോകരുത്. അതിനുകാരണം ആ സഭയുടെ കോമ്പീറ്റൻസിയാണ്. അതുകൊണ്ട് ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ പരിശോധിക്കണം.

ചർച്ചയ്ക്ക് വിരോധമില്ല. നിയമസാധുത പരിശോധിക്കാതെ പോയാൽ 2015-ലെ ബിൽ പോലെ ഈ ബില്ലും വഴിയിലാകും, നിയമമാകില്ല.

ശ്രീ. കെ. എം. മാണി: സർ, തമിഴ്നാട് ഹൈക്കോടതി വിധിക്കകത്ത് ഭാഷ കമ്പൽസറി ആക്കുന്നത് ചർച്ചാവിഷയമായിരുന്നോ?